



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X**

**Augustinus, Aurelius**

**Coloniae, 1646**

Cap. IV. Ex Hortensio Ciceronis hausit amorem Sapientiæ, anno XIX  
ætatis, Christi vero nomen ibi non reperit.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-10120**

## CAP. IV.

*Ex Hortensio Ciceronis hausit amorem Sapientia, anno XIX aetatis, Christi vero nomen ibi non reperit.*

1. **I**Nter hos ego, imbecilla tunc aetate, discebam libros eloquentiae, in qua eminere cupiebam sine damnabili, & ventoso per gaudia vanitatis humanae. Et usitato jam discendi ordine, perveneram in librum quendam cujusdam Ciceronis, cujus linguam fere omnes mirantur, pectus non ita. Sed liber ille, ipsius exhortationem continet ad philosophiam, & vocatur Hortensius. Ille vero liber mutavit affectum meum, & ad te ipsum Domine mutavit preces meas, & vota ac desideria mea fecit alia. Viluit mihi repente omnis vana spes, & immortalitatem sapientiae concupiscebam aestu cordis incredibili: & surgere jam coeperam, ut ad te redirem. Non enim ad acuendam linguam, quod videbar emere maternis mercedibus, cum agerem annum aetatis undevigesimum, jam defuncto patre ante biennium: non ergo ad acuendam linguam, referebam illum librum, neque mihi locutionem, sed quod loquebatur, persuaserat.

2. Quomodo ardebam Deus meus, quomodo ardebam evolare à terrenis ad te! & nesciebam, quid ageres mecum, apud te est enim sapientia. Amor autem Sapientiae, nomen graecum habet, φιλοσοφίαν, quo me accendebant illae literae. Sunt, qui seducant

D per

per philosophiam, magno, & blando, & honesto nomine colorantes & fucantes errores suos. Et prope omnes, qui ex illis & supra, temporibus tales erant, notantur in eo libro & demonstrantur; & manifestatur ibi salutifera illa admonitio spiritus tui, per servum tuum bonum & pium: *Videte, ne qui vos decipiat per philosophiam & inanem seductionem: secundum traditionem hominum, secundum elementa hujus mundi, & non secundum Christum: quia in ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter.*

Col. 1. 8.  
9.

3. Et ego illo tempore, scis tu lumen cordis mei, quoniam nondum mihi hæc Apostolica nota erant: hoc tamen solo delectabar in illa exhortatione, quod non illam sectam, sed ipsam quæcunque esset, Sapientiam ut diligerem, & quærerem, & assequerem, & tenerem atque amplexarer fortiter, excitabar sermone illo. Et accendebar, & ardebam: & hoc solo in me tanta flagrantia refrigebat, quod nomen Christi non erat ibi. Quoniam hoc nomen, secundum misericordiam tuam Domine, hoc nomen salvatoris mei filii tui, in ipso adhuc lacte matris, tenerum cor meum pie biberat & alte retinebat: & quidquid sine hoc nomine fuisset, quamvis literatum & expositum, & veridicum, non me totum rapiebat.

## V S V S.

I. Multum prodest lectio librorum, qui de Sapientia & virtute differunt, etsi ab Ethnicis scripti sint, quia in his quoque apparet, quam longe non solum à Deo, sed à natura quoque humana discedant homines scelerati. Certe ex Hor-

ter

tenlio Ciceronis, qui liber non extat, Augusti- Lib. de vi-  
 nus primum affectum Sapientiae, & nauseam ta beata.  
 vanitatis concepit, in quo adhuc à longe circum-  
 volabat super ipsum fidelis misericordia Dei, quia post  
 multos demum annos fecit, quod tum facien-  
 dum in ejus libri lectione, velut eminus vi-  
 dit.

2. Etsi immerſus flagitiis Augustinus, preces ta-  
 men ad Deum ardentè fundebat, argumento  
 efficaci Orationem eſſe bonæ mentis, ſaltem fu- Pſal. 65.  
 turæ indicium, juxta illud, *Benedictus Deus, qui 10.*  
*non amovit deprecationem ſuam, & miſericordiam ſuam*  
*à me.* Metuant illi amotam eſſe à ſe miſericor-  
 diam Dei, qui ipſi à ſe amovent omne ſtudium V.S.D.ib.  
 Orationis: & quibus ſupplicium eſt os ad pre-  
 candum aperire. Tales aut impii ſunt, aut erunt.
3. Metuant parentes divinum judicium, qui fi-  
 lios in vanitate & vanitati educant, illorumque  
 innocentiam ſua indulgentia corrumpunt, ne ſpe  
 excidant: & vel ſua, vel illorum morte præ-  
 venti deliciis ſuis frui nequeant. Ecce pater Au-  
 guſtini, qui domi ſuæ filium anno X V I æta-  
 tis corrumpi permittit, de eloquentia ipſius non  
 ſalute ſolicitus, vix eo anno elapſo, moritur:  
 nam hoc capite patrem ante biennium defun-  
 ctum memorat, cum ipſe ageret annum XIX.
4. Non rapiebant totum Auguſtinum libri gen-  
 tilium, quamvis expoliti & veridici, quia no-  
 men Chriſti non erat ibi, quod à matre cum la-  
 cte ſuxerat. Diſcant matres, quantum proſit fi-  
 lios mature aſſuefacere ad uſum ſalutaris Nomi-  
 nis; eſt talis inſtitutio ſubinde aut occaſio, aut  
 adjumentum ſalutis.

## C A P. V.

*Scriptura ſimplicitatem præ Tullianæ  
 eloquentia ſprevit.*

1. **I**Taque inſtitui animum intendere in  
 ſcripturas ſanctas, ut viderem quales  
 eſſent. Et ecce, video rem non compertam